De historie van de kaboutermannetjes

J.J.A. Goeverneur

bron
J.J.A. Goeverneur, *De historie van de kaboutermannetjes*. H.J. ter Gunne, Deventer 1873

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/goev001hist01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

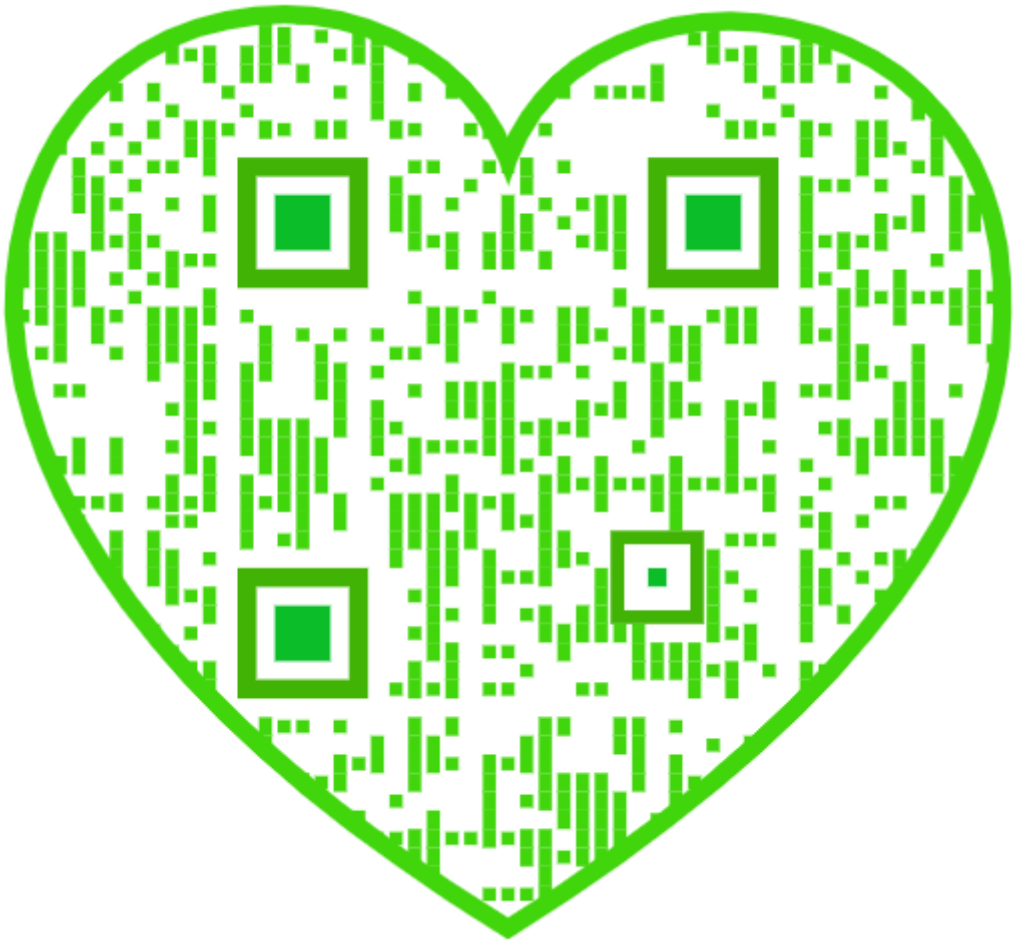

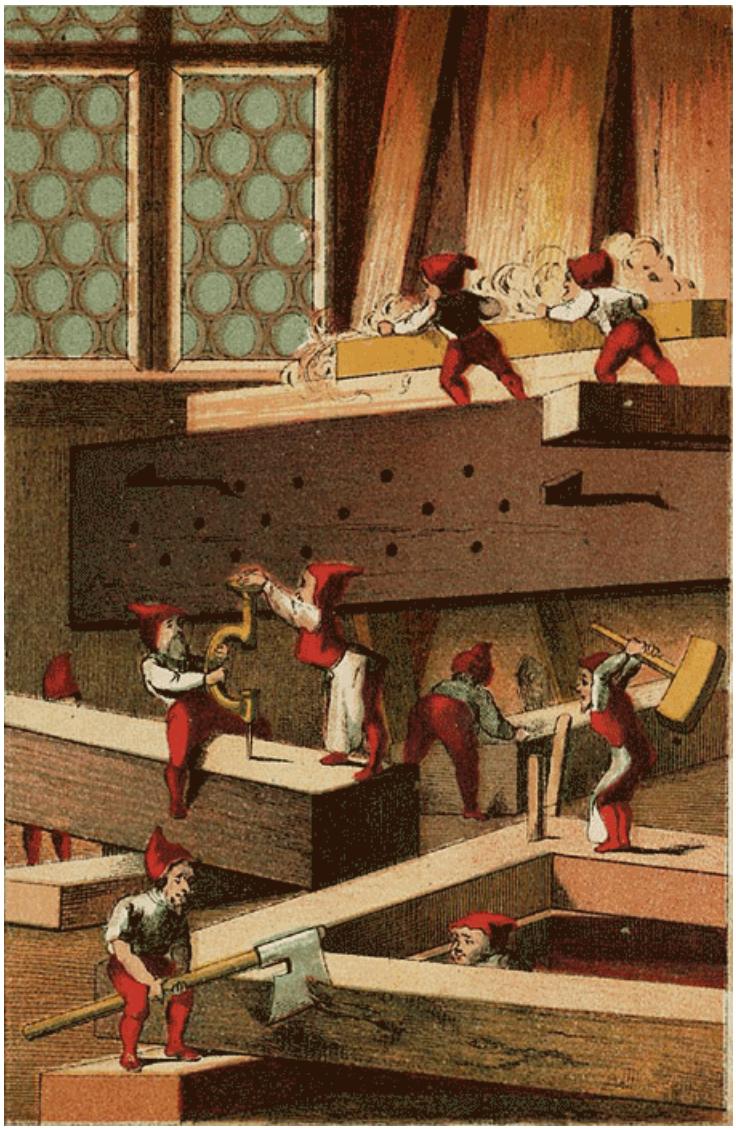

De Historie van de Kaboutermannetjes.

O, wat een gouden tijd was dat,
Toen m' in elk huis in land en stad
Kaboutermannekes nog had,
Die, was een meid 'reis lui en traag?
Of achtte d' arbeid zure plaag,
Pst! kwamen bij nacht,
Als muisjes zoo zacht,
En schuurden en waschten,
En spoelden en plasten,
En veilden,
En dweilden,

En wormden en tobden,
En boenden en schrobden,
Zoodat, kwam 't uur van op te staan,
De meid àl 't huiswerk vond gedaan.

De metslaarsknechts en timmerlui
Ook hadden van hard werk den brui,
Daar, dachten zij, 't klein-manvolk kwam
En d' arbeid voor hen overnam.
't Greep hamer en bijl,
Boor, truffel en vijl,
Het slaafde en het draafde,
Het boorde en het schaafde,
Het voegde,
Het zwoegde,
Daar 't schoften en eten
Gladweg werd vergeten,
Tot heel 't karwei was afgedaan
En 't volk naar kroeg of bed kon gaan.

De bakker en zijn witte knechts
Deên ook maar wat hun goeddacht slechts,
Want, als 't kleinvolk hen luiren zag,
Kwam 't uit den schoorsteen voor den dag.
Zij haalden het meel
Van zolder of deel,

Ze zifften en kneedden 't,
Ze wogen en deden 't,
Ze schoven
't In d' oven,
Ze stookten den gloed op
En pasten er goed op
Tot, bij het kraaien van den haan,
De baas 't versch baksel klaar vond staan.

't Ging bij den slager net zoo toe:
Moest die 's nachts aan een zwijn of koe,
Maar had hij en zijn knechts wat vaak,
't Kaboutervolk hielp met vermaak.
Die keelden het dier,
Die maakten het schier,
Die gingen aan 't hakken,
Aan 't houwen en knakken,
Die spoelden,
Die woelden,
Die smeerden en morsten,
Die stopten de worsten,
En, brak de lieve morgen aan,
't Vleesch was maar aan den haak te slaan.

De kastlein proefde in zoeten vreê
Maar wakker met zijn gasten mee;

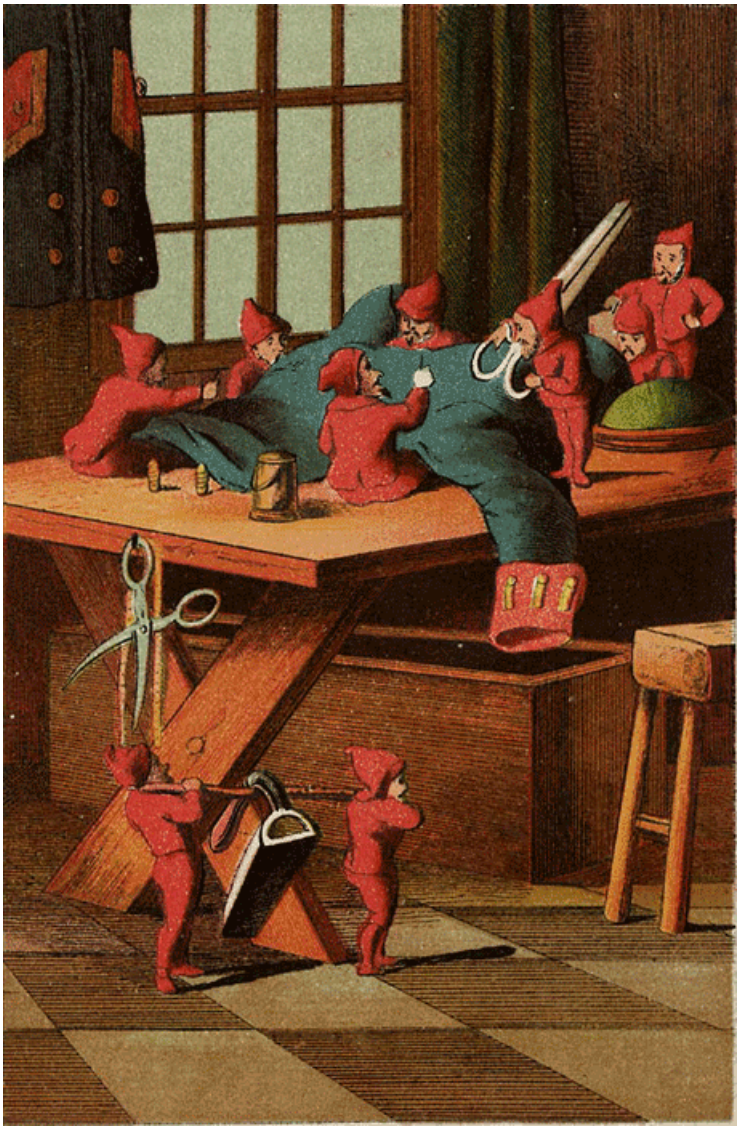

Want al zijn werk was, dat hij dronk,
Tot hij er zelf bij nederzonk.
Lag hij zoo in rust,
Dan was het een lust,
Hoe 't klein-volk zich weerde,
't In 't krijt staand noteerde,
Hoe 't wikte,
Hoe 't schikte,
Tot zaal en buffetkas
Weer zuiver en net was
En, waar men keek maar in het rond,
Elk ding goed op de plaats weer stond.

Zat eens een snijdertje in de pijn,
Omdat een pak gauw klaar moest zijn,
Hij lei maar 't laken bij zich neer
En ging aan 't snorken als een beer.
Dan toog met een wip
't Kleine-volkje aan den knip;
Ze plooiden en prikten,
Ze zoomden en stikten,
Garneerden,
Watteerden,
En priemden en naaiden,
En persten en draaiden
's Nachts door; - als 't snijdertje op ging staan,
Had de sinjeur 't nieuw pak al aan.

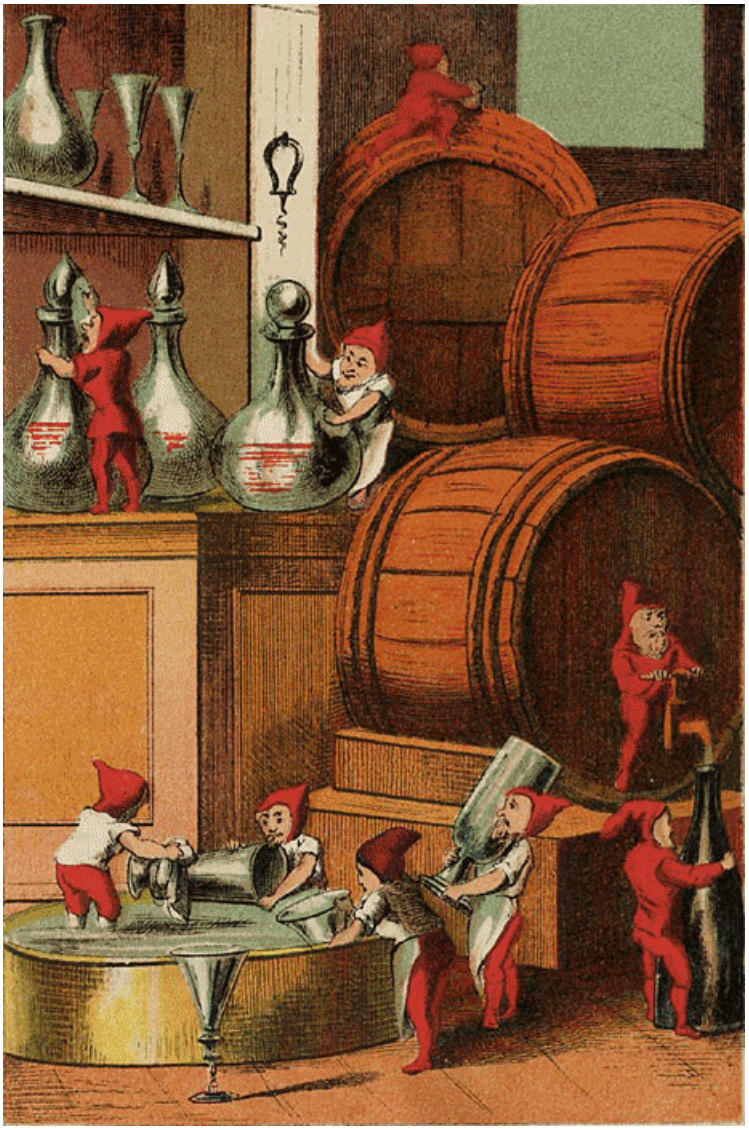

Och, och, nu is die tijd gedaan;
't Kaboutervolk is naar de maan!
Men kan niet lanterfanten meer,
Men dient thans zelf druk in de weer;
Die thans nog wat wil,
Die zitte niet stil,
Die hou zich deeg wakker,
Die roer zich.... de stakker!
Die gape,
Die slape,
Schoon 't rustuur lang daar is,
Niet voor zijn werk klaar is. -
Dus, jongens, meisjes! houdt je goed,
En doet je plicht met frisschen moed.